

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5

гр. София , 09.02.2021 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на осми февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. ДИМИТЪР А. ФИКИИН

Членове: полк. ГЕНКО Д. ДРАГИЕВ
полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ

като разгледа докладваното от полк. ДИМИТЪР А. ФИКИИН Въззивно наказателно дело от общ характер № 20206000600057 по описа за 2020 година

образувано по въззивна жалба от адв. С. А. Л. – защитник на подсъдимия К. Г. У. и протест от майор Георги Василев – зам.-военноокръжен прокурор при ВОП – Сливен, подадени срещу Присъда № 7/17.06.2020 г., постановена по НОХД № 16/2019 г. по описа на Военен съд – гр. Пловдив.

Производството е по реда на чл. 327 от НПК.

С обжалваната присъда състав на Пловдивски военен съд е признал подсъдимия .... при В.... С., офицер ..... К. Г. У. за ВИНОВЕН в това, че:

1. На 2...10.20.. г., около 22,40 ч. в С., на ул. „Ц...“ № ..., в непосредствена близост до входа на заведението Кафе-бар „Б.“ извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като деянието по своето съдържание се отличава с изключителна дързост – употребил огнестрелно оръжие и възпроизвел 1 (един) брой изстрел, насочен към врата на затворено заведение, със законно притежаван пистолет „...“, с № АТС ..., съгласно придобито разрешение № ... от 25.11.20.. г. на ... РУ СДВР, за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях, в присъствието на гражданските лица В. И. К., Г. Д. Д. и П. Г. Б., поради което и на основание чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и чл. 54 НК ГО Е ОСЪДИЛ на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА в размер на ТРИ МЕСЕЦА;
2. На 22.10.20... г. в С., на ул. „Ц...“ за времето от около 18,00 часа до 22,40 ч., като държал законно притежавано огнестрелно оръжие - пистолет марка „...“, с № АТС ... и 11 броя боеприпаси – патрони за същото оръжие, не взел необходимите мерки за

сигурност и в нарушение на чл. 59, ал. 1, чл. 60, ал. 1, т. 1, т. 3, буква „в“ и буква „е“ и т. 3а, буква „а“ от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВПИ), а именно:

- „чл. 59, ал. 1: Лицата, получили разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях ... са длъжни да ги опазват от ... достъп на други лица ...“;
- „чл. 60, ал. 1, т. 1: Забранява се откритото носене на оръжие на обществени места, освен при осъществяване на охранителна дейност“;
- „чл. 60, ал. 1, т. 3, буква „в“ и буква „е“: Забранява се носенето и употребата на оръжие и боеприпаси в обществени заведения за хранене и увеселение“ и „при и след употреба на алкохол, наркотични или упойващи вещества“ и
- „чл. 60, ал. 1, буква „а“: Забранява се употребата на огнестрелни оръжия, с цел, различна от целта, за която са придобити с изключение на случаите по чл. 95 ЗОВВПИ“;

като предал на три пъти в ръцете на гражданските лица С. С. К., В. И. К. и Г. Д. Д. огнестрелно оръжие - пистолет марка „...“, с № АТС ... и 11 броя боеприпаси – патрони за него, открито държал в ръка пистолета си в заведение кафе-бар „Б.“ и на ул. „Ц...“ № ... пред входа му, носил пистолет и боеприпаси по време на употреба и след употреба на алкохол в обществени заведения за хранене и увеселение – в кафе-аперитив „С.“, като в присъствието на горепосочените лица произвел изстрел пред входа на заведението „Б.“ с цел, различна от тази, за която е придобил същото огнестрелно оръжие, а именно – за самоотбрана, поради което и на основание чл. 338, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ГЛОБА в размер на ПЕТСТОТИН ЛЕВА.

Съдът, на основание чл. 304, пр. 4 от НПК е ПРИЗНАЛ подсъдимия военен прокурор при Военно-окръжна прокуратура – София, офицер .... **С. Т. И.** за НЕВИНОВЕН в това, че:

На 22.10.20.. г., около 23,30 аса в С., на ул. „Ц...“ № ..., в непосредствена близост до входа на кафе-бар „Б.“ да е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото и деянието, по своето съдържание се отличава с изключителна дързост, като неуважително, пренебрежително и грубо се отнесъл към служители на ... РУ на СДВР, изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, изричайки по техен адрес думите „Сега като искате случка, ще я имате“ и в присъствието им, изразявайки демонстративно и открито висока степен на неуважение към личността им и изпълняваните от тях функции, се обадил на ..... Служба „Военна полиция“ при МО – ... С., като на висок глас, с цел да респектира служителите на МВР и ... С., поставяйки себе си над обществото и установения в страната правов ред, наредил „На

мястото да дойдат военни полицаи – тежко въоръжени, министърът на отбраната и министъра на вътрешните работи“, без да има необходимост от това и го Е ОПРАВДАЛ да е извършил престъплението по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

Съдът е ОТЛОЖИЛ на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наложеното на подп. К. Г. У. наказание лишаване от свобода за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Първоинстанционният съд е ОСЪДИЛ на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подп. К. Г. У. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Военен съд – Пловдив, сумата от 549,16 лв. разноски по досъдебното производство и по съдебното следствие, за възнаграждения на вещи лица и пътни разходи, както и при липса на доброволно изпълнение, сумата от 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист по сметка на Военен съд – Пловдив.

На основание чл. 53, ал. 1, буква „а“, алт. 2 от НК съдът е ОТНЕЛ в полза на Държавата веществените доказателства, находящи се на съхранение в КОС при ... РПУ – П. – пистолет марка „...“ модел .., със сериен № АТС..., с един брой пълнител; 7 броя патрони с надпис на гилзата „9 мм ...“ и 1 брой патрон с надпис „9 мм ...“.

На основание чл. 53, ал. 1, буква „а“, алт. 2 от НК съдът е ОТНЕЛ в полза на Държавата веществените доказателства, находящи се на съхранение в КОС при ... РПУ – П.: 3 броя гилзи, които, след влизането на присъдата в сила, е разпоредил ДА СЕ УНИЩОЖАТ.

Подадените протест и въззивна жалба са в законоустановения срок.

В протеста се излагат доводи за допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Излагат се съображения, че присъдата в оправдателната си част е постановена изцяло в противоречие със събраните по делото доказателства, на които не е извършен правилен анализ, вследствие на което са били нарушени процесуалните правила, визирани в чл. 13 и чл. 14 НПК. Сочи се, че неправилно подс. И. е бил оправдан, тъй като съдът не взел под внимание и не кредитирал събраните по делото доказателства, а сторил това единствено по отношение защитната му теза, която не се подкрепяла от същите. В протеста не се прави искане за събиране на нови доказателства, като прокурорът счита, че всички факти и обстоятелства са изяснени в пълен обем и трябва само правилно да бъдат оценени от въззивния съд, който следва да отмени присъдата в оправдателната ѝ част. Прави се искане постановената присъда да бъде отменена в частта, с която подсъдимият .... С. И. е оправдан по обвинението му по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1 НК и да бъде постановена нова, с която същият да бъде признат за виновен в извършване на това престъпление и да му бъде наложено наказание лишаване от свобода в размер на три месеца, изпълнението на което да бъде отложено за срок от три години, като присъдата в останалата ѝ част, постановена по

отношение на подсъдимия подп. К. У. да бъде потвърдена.

Във въззивната жалба, подадена от защитата на подс. У., се изтъкват доводи в нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, както и за явна несправедливост на наложеното наказание. Излагат се съображения, че с оглед събраните по делото гласни и писмени доказателства, подс. У. е следвало да бъде оправдан за двете престъпления, за които му е било повдигнато и предявено обвинение, като алтернативно защитата счита, че деянието по чл. 325 НК е следвало да бъде преквалифицирано от ал. 2 по ал. 1.

Защитата счита, че при внимателен прочит и анализ на събраните гласни и писмени доказателства, не може да се направи категоричен и несъмнен извод по отношение авторството на хулиганството. Показанията на тримата основни свидетели на обвинението били разколебани и противоречиви с казаното в досъдебната фаза, липсвали снети обтривки от ръцете на участниците в инцидента и доказването на следи от барут и барутни частици. Алтернативно обаче се приема, че ако подсъдимият У. все пак е възпроизвел изстрел, то деянието му е следвало да бъде преквалифицирано по ал. 1 на чл. 325 от НК, тъй като нямало обстоятелства за довода на обвинението, че хулиганските действия се отличавали с изключителна дързост.

По обвинението по чл. 338, ал. 1 НК защитата счита, че поведението на У. не следвало да бъде определяно като престъпно, с произтичащите от това последици, тъй като описаната фактология на инкриминираното деяние, доказана от събраните доказателства, обуславяла малозначителност на престъпния акт. Осъщественото деяние, оценено при съблюдаване комплекса от фактори, оказващи влияние върху противоправното посегателство и личните качества на дееца, разкривало явно незначителна степен на обществена опасност и морална укоримост. Защитата се позовава на съдебна практика, обосновавайки твърдението си, че за това деяния следвало да бъде приложена разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК.

Поради гореизложените съображения, се прави извода, че присъдата е била произнесена в нарушение на закона, който не бил приложен правилно. Излагат се и съображения за допуснатите нарушения на процесуалните правила, които били неотстраними и които са довели до ограничаване процесуалните права на подсъдимия. Била нарушена разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от НК, тъй като решаващият съд само декларирал, че е взел решението си по вътрешно убеждение, но същото не било обосновано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и след изчерпателно обсъждане на всички събрани доказателства.

На трето място защитата счита, че в случая е налице и явна несправедливост на наложеното наказание, което очевидно не съответствало на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите на чл. 36 от НК.

Водим от гореизложеното, защитникът на подс. У. прави искане да бъде отменена атакуваната присъда и делото да се върне на първата инстанция, тъй като присъдата е постановена при условията на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК. Алтернативно се прави искане присъдата да бъде отменена и постановена нова, с която подс. У. да бъде оправдан по обвинението му по чл. 325, ал. 2 вр. ал. 1 от НК или деянието му преквалифицирано по чл. 325 ал. 1 НК с освобождаване от наказателна отговорност и с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК, а по обвинението по чл. 338, ал. 1 НК да бъде признат за невиновен при условията на чл. 9 ал. 2 НК.

Съдът, като съобрази, че в протеста и във въззивната жалба не се правят искания за събиране на нови доказателства и след служебна преценка намира, че на този етап събирането на такива не е необходимо, поради което и на основание чл. 327 от НПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните и

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **01.03.2021 г.** от **09.00** часа, което ще се разгледа в гр. София, Съдебна палата, Партер, зала № 4, за която дата да се призоват подсъдимите, защитниците им и представител на Военно-апелативна прокуратура.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____